

Sliedrecht heeft lang een eigen krant gekend. Achter het eerste plaatselijke weekblad stond drukkerij Van Wijngaarden. Na de oorlogsjaren verscheen de krant onder de naam De Merwestreek in het dorp. De heer Timmermans was de promotor. Het kantoor van de krant was in de Kerkstraat, later in de Kerkbuurt. De krant werd overgenomen in een groot concern en nu komt er een definitief einde van het blad. Helaas! (BL)

Meer as veertienhonderd keer in de krant

Deuze keer wi 'k 't is met u, beste lezers, over jullieze trouw hebbe om onze stuksies te leze. Deur de jaere heen hen wij, de leeje van de Waarekgroep Diëlect, hêël wà geleerd van jullies aage verhaoltjies, letterlijk én feguurlijk. Je hou van ons aage Slierechs, of je houdt 'r nie van. Een tusseweg is t'r amper. 't Hè veraal te maoke mè je aage opvoejing. Veul uit onze jeugdjaere wor gekoesterd, zô ok bij veul mense de menier van praote. Baggerdurrepspraot klink aandere as 't Paopendrechs of Giessendams. Ons diëlect is uniek. We hore regelmaotig dà de mense elleke week onze verhaoltjies leze. Soms worre zôôwaer de stuksies uitgeknipt en opgestuurd naer familie in 'n ver land.

't Bestuur van d'n Historische Verêêniging vong ons aage taoltjie bepaold belangrijk genogt om in de Maarewestreek te paale of 'r intresse was om 'n Waarekgroep Diëlect te beginne. Dat was in 1985. D'r was al gaauw 'n opgetoge groep, mor die zat met 'n aantal vraege. Daerom kwam d'r 'n êênmaolig artikeltjie in de Maarewestreek te staon. De reacties wazze onverwacht verrassend. Verzichtig kwam d'r lieverlee 'n verhaoltjie in 't Slierechs in de krant. De tekst wier nog mè pen geschreve, laeter getypt op 'n typmesien, ingeleverd. De groepsleeje zurregde daer nie allêên zellef voor, mor ok lezers kwamme mè verhaole en stuurde ok wel-is wat in. In 't begin sting d'r zô nou en dan wat in de krant, mor tot onze aage verbaozing wier 't 'n vaste, wekelijkse rebriek en verschene d'r ok nog boeke.

Tegewoordig wordt 'r volleges een strak schemao gewaarekt. Eêns per maond een middagvergaodering in 't Slierechs museum. D'r wor dan gepraot over verschaaijene onderwaarepe en d'r worre planne gemaakt. Daer komme ok de stuksies in De Maarewestreek ter spraoke. Nou waareke me aamel vâzellef allang op 'n computer en de verhaoltjies versture

me per mail aa mekaor en naer de krant. D'r zijn nou zeuve vaste schrijvers, mor ok lezers magge nog aaltijd 'n stuksie inlevere as ze dat wille. Hè, wà zeg'k nou ..? Nog aaltijd? 'k Het 't net gehad over hoe 't in 't verleeje gong en hoe 't tegewoordig gaot. Nou wou 'k 't over onze toekomst hebbe. We zitte ommers nog vol mè planne en zijn nog aaltijd bezig met iets waer deur de jaere heen veul mense, meschie wel honderde, of nog meer, wekelijks van geniete.

Mor, eh, ja, hoe mò 'k 't zegge. We wete faailijk nie êêns ovve me nog wel 'n toekomst hebbe. De Maarewestreek gaot 'r mee stoppe, en we gaon d'r mee deur tot 't leste nommer. Of 'r voor de diëlectrebriek daernae nog plek is? We wete 't zellef nog gêênêêns. Wel hope me d'r 't aalderbeste van en we wille graeg daernae met onze geschreve praotjies bij de lezers trugkomme. De Maarewestreek gaf ons jaerelang aalle gelegenighaaid en daer zij me aareg dankbaor voor. Glôôf 't of nie, vleede week was 't percies 't veertienhonderste stuksie. "Dank daervoor trouwe lezers, en veraal ok: Dank ie wel Maarewestreek!"

Korsjonno